

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
25-01-2012

Uds. dato:
02-04-2013

Nummer:
47-13

J.nr.
5500007-12

Status: Gældende

Principafgørelse om: **mellemkommunal refusion - skånejob - støttetimer**

Lov:

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 930 af 17. september 2012 - § 9c, stk. 2

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Et skånejob, der var et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kunne indgå i vurderingen af, om den samlede hjælp i egen bolig kunne sidestilles med en boform i forbindelse med vurderingen af, om der var ret til mellemkommunal refusion.

Mellemkommunal refusion ydes, når tidligere kommune har medvirket ved ophold i en boform eller en bolig, der kan sidestilles hermed.

Ankestyrelsen fandt, at der ikke i lovgivningen var holdepunkter for, at det alene var ydelser efter serviceloven, der kunne indgå i vurderingen af den samlede hjælp.

Ankestyrelsen fandt, at støtten til borgeren, der havde ophold i et opgangsfællesskab med støtte i form af 14 timers socialpædagogisk støtte og bevilling af et skånejob med ca. 25 timer pr. uge, havde et omfang og formål, at den kunne sidestilles med den hjælp, der blev ydet i et botilbud. Der var derfor ret til refusion.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare, om støtten i egen bolig i form af 14 timers socialpædagogisk støtte plus et skånejob har et omfang, der kan sidestilles med boformer nævnt under lovens § 9c, stk. 2, nr. 1-4

2. Reglerne

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 9c, stk. 2 nr. 1-4, fastslår, at opholdskommunen har ret til refusion, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i f.eks. en plejebolig eller en boform, der er oprettet med hjemmel i serviceloven. § 9c, stk. 5, fastslår, at der også kan ydes refusion i de situationer, hvor personen får ophold i en bolig, der kan sidestilles med disse boformer.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

R-3-06: Mandens ophold i egen bolig i B kommune med støtte i 9 timer ugentligt samt halvtidsplads i et værested kunne ikke sidestilles med ophold i en boform.

Det forhold, at manden inden flytningen til egen bolig var visiteret til et bofællesskab og efterfølgende fik ophold i et bofællesskab med yderligere støttetimer kunne ikke medføre, at der var tale om et ubrudt behandlingsforløb. Ankestyrelsen lagde herved vægt på længden af den periode på ca. 1 år og 5 måneder, hvor han klarede sig i egen bolig med den støtte, han havde fået.

89-10: Tilflytningskommunens bevilling af socialpædagogisk hjælp i 15 timer ugentlig betød ikke, at fraflytningskommunen havde pligt til at yde refusion for udgifter vedrørende en borger, der var flyttet i eget hjem.

Hjælpen var ikke af et sådant omfang, at flytningen til ny selvstændig bolig trådte i stedet for eller kunne

sidestilles med ophold i en boform. Der blev lagt vægt på, at der ikke var tale om så omfattende hjælpeforanstaltninger ved tilknyttet personale, som normalt karakteriserer et botilbud.

Borgeren, der havde meget dårligt syn og havde haft misbrugsproblemer, flyttede fra et nedlagt botilbud til egen bolig.

Det kunne ikke tillægges afgørende vægt, at fraflytningskommunen havde medvirket til flytningen ved at hjælpe med at finde boligen i den nye kommune.

159-10: Tilflytningskommunen havde ikke ret til refusion for udgifter til en borger, der efter ophold i en § 108 institution flyttede i eget hjem. I en overgangsperiode med refusion blev der ydet 25 timers bostøtte ugentlig. Hjælpen blev derefter nedsat til 12½ og så til 11 timer ugentlig. Der var tilknyttet samværs- og aktivitetstilbud og adgang til psykoseteam, men behovet herfor var af meget skiftende omfang.

Hjælpen var ikke af et sådant omfang, at flytningen til ny selvstændig bolig trådte i stedet for eller kunne sidestilles med ophold i en boform. Der blev lagt vægt på, at der ikke var tale om så omfattende hjælpeforanstaltninger ved tilknyttet personale, som normalt karakteriserer et botilbud og at behov for hjælp udover det faste niveau var af meget skiftende omfang.

251-10: En borgers ophold i egen bolig i et bofællesskab med fællesfaciliteter gav opholdskommunen ret til refusion for udgifter vedrørende borgeren. Borgeren var bevilget 15,5 times ugentlig personlig støtte samt beskyttet beskæftigelse 4 dage om ugen.

Der var ikke tilknyttet personale fra kommunen til drift af de fælles faciliteter i bofællesskabet, men de 4 beboeres personlige støtte blev anvendt og tilrettelagt på en sådan måde, at der altid var mindst en støtte til stede.

Beboernes samlede antal socialpædagogiske støttetimer og beskyttet beskæftigelse kunne tilsammen bidrage til at skabe en struktur i borgerens hverdag, som et ophold i boform også ville kunne yde. Disse og andre aktiviteter skulle således indgå i vurderingen af, om borgeren modtog hjælp, der kunne sidestilles med den, der blev ydet i et botilbud.

252-10: En borgers ophold i egen bolig med 15 timers personlig støtte ugentlig og fri adgang til faciliteter og personale i et støttecenter for døve gav opholdskommunen ret til refusion for udgifter vedrørende borgeren.

De socialpædagogiske støttetimer og adgangen til støttecenteret kunne tilsammen bidrage til at skabe den struktur i borgerens hverdag, som et ophold i boform også ville kunne yde. Disse og andre aktiviteter skulle således indgå i vurderingen af, om borgeren modtog hjælp, der kunne sidestilles med den, der blev ydet i et botilbud.

253-10: En borgers ophold i egen bolig med 15 timers personlig støtte ugentlig og tilbud om beskyttet beskæftigelse i 37 timer gav opholdskommunen ret til refusion for udgifter vedrørende borgeren.

De socialpædagogiske støttetimer og den beskyttede beskæftigelse samt borgerens besøg hos venner, der også modtog hjælp, kunne tilsammen bidrage til at skabe den struktur i borgerens hverdag, som et ophold i boform også ville kunne yde. Disse og andre aktiviteter skulle således indgå i vurderingen af, om borgeren modtog hjælp, der kunne sidestilles med den, der blev ydet i et botilbud.

83-11: Økonomisk hjælp til depositum, forudbetalt leje samt hjælp til flytning kan betragtes som medvirken efter reglerne i retssikkerhedsloven om mellemkommunal refusion.

Ankestyrelsen lægger vægt på, at der ikke af forarbejderne til retssikkerhedsloven eller senere ændringer er holdepunkter for, at fortolkningen af medvirken skal forstås anderledes end efter reglerne om mellemkommunal refusion i dagældende lov om social bistand.

B kommune er derfor forpligtet til at yde refusion til A kommune for udgifter til hjælp til en borger, som flytter fra egen bolig i B kommune, hvor han er bevilget 20 timers socialpædagogisk støtte om ugen, til egen bolig med samme støtte i A kommune. Støtten i egen bolig vurderes at have et omfang og formål, at den kan sidestilles med et botilbud.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i sag om, hvorvidt støtten i egen bolig i form af 14 timers socialpædagogisk støtte plus et skånejob på ca. 25 timer har et omfang, der kan sidestilles med boformer nævnt under lovens § 9 c, stk. 2, nr. 1-4, jf. nr. 5.

Resultatet er

- Ankestyrelsen finder, at støtten i egen bolig herunder skånejobbet til NN i perioden 15. februar 2005 til 29. april 2010 har et omfang og formål, at den kan sidestilles med et botilbud.

Det betyder, at A Kommune er pligtig til at yde refusion til B Kommune for udgifter vedrørende NN i den nævnte periode.

Vi er således kommet til samme resultat som det sociale nævn i Statsforvaltningen Y.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen har ved afgørelsen lagt til grund, at NN med hjælp fra daværende C Kommune (nu A Kommune) var visiteret til et bofællesskab i daværende D Kommune (nu B Kommune).

Vi har endvidere lagt til grund, at NN modtog socialpædagogisk støtte med 14 timer ugentligt og var i skånejob med ca. 25 timer pr. uge.

Vi har ved afgørelsen lagt vægt på, at de socialpædagogiske støttetimer sammen med beskæftigelsen i skånejobbet, hvortil kommunen ydede løntilskud, tilsammen bidrog til at skabe struktur i NNs hverdag som et ophold i boform også ville kunne gøre.

Vi har endvidere lagt vægt på, at der ikke er lovgivningsmæssigt holdepunkter for, at det alene er støtte efter serviceloven, der kan indgå i vurderingen af den samlede hjælp.

Den samlede støtte i forbindelse med boligen i bofællesskabet havde efter Ankestyrelsens vurdering et sådant omfang, at den kunne sidestilles med eller træde i stedet for en boform efter retssikkerhedslovens § 9c, stk. 1, nr. 1-4, jf. nr. 5.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da det sociale nævn traf afgørelse i sagen
- Det sociale nævns afgørelse af 15. februar 2011
- Klagen til Ankestyrelsen af 11. marts 2011
- Nævnets genvurdering

B Kommune anmodede ved brev af 3. juni 2010 A Kommune om refusion af udgifter til NN.

Det fremgik af brevet, at NN havde boet hjemme hos sin mor i C Kommune (nu A Kommune), indtil han som 45-årig flyttede til B Kommune pr. 15. februar 2005. Han var pr. 1. september 2004 startet i skånejob i et supermarked i D Kommune (nu B Kommune).

NN blev visiteret til opgangsfællesskab under bofællesskab i B Kommune, hvor han boede til 29. april 2010.

Den 29. april 2010 flyttede han til ordinær bolig med støtte efter servicelovens § 85 samt fortsat skånejob.

Der var anmodet om refusion for udgifter i perioden fra uge 23 2007 til uge 17 2010.

Ved afgørelse af 20. juli 2010 gav A Kommune afslag på refusionstilsagn, da kommunen ikke anså et ugentligt timetal på 14 timer for at være et massivt behov. Støttebehovet og boformen ansås ikke for at kunne sidestilles med boformer nævnt i retssikkerhedslovens § 9c, stk. 2.

B Kommune klagede over afgørelsen.

A Kommune fastholdt afgørelsen om, at A Kommune ikke var refusionsforpligtiget i denne sag, da betingelserne, jf. retssikkerhedslovens § 9c ikke var opfyldt.

A Kommune vurderede sagen ud fra den faktisk ydede støtte på 14 timer ugentlig årene 2005 til 2010, som efter A Kommunes opfattelse ikke var at betragte som omfattende/massiv og ej heller kunne sidestilles med

bolig/boform, der var omfattet af retssikkerhedsloven, jf. retssikkerhedslovens § 9c, stk. 2, 4 og 5.

A Kommune anførte den 4. august til nævnet, at A Kommune ikke fandt at have været medvirkende til visitation til boform, da NN flyttede til almennyttig bolig i 2005 med et ugentligt støttebehov på 14 timer, hvilket A Kommune ikke kunne opfatte for et omfattende/massivt behov.

Det sociale nævn stadfæstede ved afgørelse af 2. november 2010 A Kommunes afgørelse.

Det betød, at B Kommune ikke havde ret til refusion af udgifterne til NN.

Nævnet vurderede, at NN ikke fik støtte i et omfang, at hans bolig kunne sidestilles med boformer efter retssikkerhedslovens § 9c, stk. 2, nr. 1-4.

Nævnet lagde vægt på, at han var bevilget socialpædagogisk støtte i 14 timer per uge og var i skånejob 108,25 timer pr. måned. 108,25 timer månedligt svarede til ca. 25 timer per uge.

Det ændrede ikke ved afgørelsen, at NN var visiteret til en bolig i et opgangsfællesskab, hvor de enkelte beboeres bevilgede socialpædagogiske timer kunne afgives til en fællespulje. Timer af fællespuljen blev brugt på de tidspunkter af dagen, hvor mange havde behov for støtte eller hvor det gav mening at blande timerne for at skabe mulighed for fællesaktiviteter. Det var generelt ved indtagelse af mad og i weekends.

B Kommune klagede over afgørelsen og henviste til NNs vanskeligheder. Det vurderedes, at han fortsat havde behov for ophold i boform, men da han ikke længere profiterede af dette, fik han støtte til at blive skrevet op i boligselskaber og pr. 29. april 2010 flyttede han i egen lejlighed fortsat med § 85 støttetimer.

B Kommune måtte påpege, at det var almindelig praksis, at refusionspligt stiftedes i sager omhandlende borgere, der visiteredes til boformer.

At boformen var indrettet, så den bestod af egne boliger med tilknyttede fælles arealer og personale, var helt i overensstemmelse med lovgivers intentioner med § 9c, stk. 2, nr. 5 – at der udvikledes nye boformer og hjælpetilbud, der etableredes ud fra konkrete behov, og at det skulle være muligt at yde hjælp på andre måder end de traditionelle institutioner.

NN blev visiteret til dette botilbud af T Amt og C Kommune (nu A kommune).

Nævnet meddelte ved brev af 10. januar 2011, at det var besluttet at genoptage sagen.

Ved brev af 15. februar 2011 ændrede nævnet sin tidligere afgørelse af 2. november 2010.

Det betød, at A Kommune ikke var berettiget til at afslå at refundere udgifterne vedrørende NN.

Nævnet vurderede, at NN havde et behov for hjælp, som medførte, at han ville være henvist til at bo i et botilbud, hvis han ikke fik den bevilgede socialpædagogiske støtte og skånejob.

Nævnet lagde bl.a. vægt på, at NN boede i et opgangsfællesskab. Han var udmålt socialpædagogisk støtte og skånejob.

A Kommune klagede over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen var det anført, at NN var bevilget skånejob efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 63, stk. 2. A Kommune mente derfor ikke, at nævnet kunne medtage skånejobbet i den samlede vurdering over tildelt støtte efter lov om social service § 85.

Nævnet bemærkede ved oversendelsen til Ankestyrelsen, at nævnet havde foretaget en samlet vurdering, herunder også af hjælpens betydning for at han ikke var nødt til at bo i et botilbud.